

31 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μνήμη Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ᾠχος πλ. β'. Ἐωθινὸν ζ'.

Εἵδησις. Συμφώνως μὲ σημείωσιν τοῦ ΤΜΕ (εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου), ἐὰν ἡ 31ῃ τοῦ μηνὸς «τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ προεόρτιος τῆς προόδου τοῦ Σταυροῦ ἀκολουθία λαταλιμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὄρθρω κανόνος προεορτίου».

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. β' Βου

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Ε κ γης ο κα λε σας σε προς αι ω νι ρς μονας
τη ρει και με τα θα να τον α δι α λω ω βη τον
το σω μα σθ Α γι ε συ γαρ εν σω φρο συ νη και σε
μνη πο λι τει α μα καρ ε πο λι τευ σω μη μο
λυ νας την σαρ κα δι ο εν παρ ρη σι α Χρι
στω πρεσβευ ε σω θη ναι η μας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απαίω νος ἀποκρυφον καὶ Ἀγγελοῖς ἀ
γνωστον μυστηρίον ^ε διὰ σου Θεοτοκοῖς ἐ
πιγῆς πεφανερωταί ^ε Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐ
νώσει σαρκὸς μενός ^Δ καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερ
ῆμων κατὰ δεξάμενος ^ε διου ἀναστήσας τον
πρωτοπλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡ
μῶν ^Δ ὧν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Α Δι-Ϟ

Tου ταφου ἀνεώγμενου τοῦ Ἀδου οδυρῶ
μενου ἡ Μαρία ἐβοήθησεν τὸν κεκρυμμένον
ἀποστόλῳ ^ε ἐξεεῖλε τὸν τοῦ ἀμπε
λωνοῦ ἐργατὴν ^Δ κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστά
σεως λόγον ἀνεστήθη ὁ Κύριος παρῶντων κο

σμωτο με γα ε λε ε ος

Δόξα.

Κυριε παριστα το τω τα φω σου Μαρι α
η Μαγδαληνη και εκλαι ε βο ω σα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ
ψαστην αι ω νι ον ζω ην που ε θηκαστον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρωθησαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν
νε κροισ και τες νε κρο υς α να στη σας δο ξα α σοι οι

Και νυν. Θεοτοχίον.

Οτην ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το παθος ε κου σι α βουλη λαμ ψας εν τω
σταυρω α να ζη τησαι θε λων τον Α δαμ λε γων
τοις Α γγε λοις συ γχα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η
α πο λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη

σου τον εκουσιως προσπαγεται εν σταυρω και
ανασταντα εκ νεκρων Χριστον τον Θεον ημων σω
θη ναι τας ψυχας η ημων

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\text{π}^{\text{η}}$ Κε ρ

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τα θαναα
τα δε σωωτερ την ισχυυκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
καιωματα σου

Τιτα μυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιονατε οαζραπτων εντωτα φωΑ
γγελος προσηθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τευ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ ςν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Πα ρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μα ρ τι ας ^υ₉ χα ρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σα ρ κω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἰ α A λλη λϑ ἰ α ^{ν'} ²² A λλη
 λϑ ϑ ἰ ἰ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^u ^q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^Δ ^ε Δι ^ϑ

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε

E λε η σον η μαςτους ε ξου θε νη μενουςκα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
 μα τι ^Δ ^ε Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ^ε ω ναστων
 αι ω νων α μην ^Δ ^ε

A γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ ^ε ει
 τι νι του τοκατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι ^ε

ρει των της γης πτεροι αυξειτατ τει ανω

Ἀντίφωνον Β΄.

Ει μη οτι Κυριος ην εν ημιν ου δεις ημων

αντισχειν ηδυ να το εχθρου παλαισμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υψουνται

Τοις οδουσιν αυτων μη μου ληφθη τω η ψυχη

ως στρουθι ον λογε οι μοι πως μελω των εχθρων ρυ

σθη η η ναι φιλαμαρτημων υπαρχων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι Και νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων αμην

Αγιω Πνευματι εν θεω σις τοις πασιν ευ

δοκια συνεσις ειρηνη και η ευλογια ι

σου γον γαρ τω Πατρι εστι και Λογω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οι πεποιθοτες επι Κυριον εχθροι φοβε

ροι και πασι θαυμαστικοι ανω γαρ ορωσιν

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων
κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρουκ εκ τει νει **ε**

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι το κρα τος ε πι παν των ο πε ρ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω **ε**

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας **ε**

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχεσ, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας **ε**

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφα-
νον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και

ελ θε εις το σωσαι η μα α ας

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτι σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιάν μὲ γινώσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ ἐνώπιόν μὲ ἐστὶ διὰ παν-

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐ-

νώπιόν σε ποιοίησα ὅπως ἀνδίκαι-

ῶ θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρινέσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου ἐληφθῆν καὶ ἐν ἀ-

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡμῆτηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθεύει ἡ γὰρ ἀπὸ πησῶν ταῦτα

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε ἐδήλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ γὰρ ἀληθῆ

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σα ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχորός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σα πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη απορριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο θεος ο θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνην σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σϝτην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ϝ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σϝσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σϝ μο ο σ χϝς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϝ πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

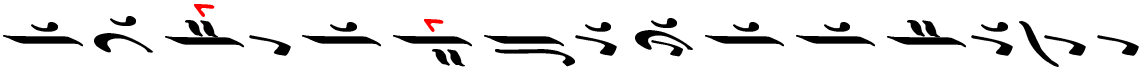

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στο λων προ ε

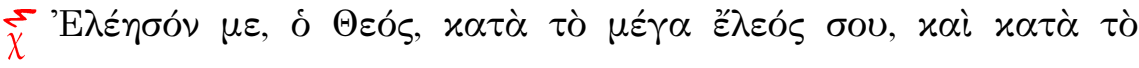
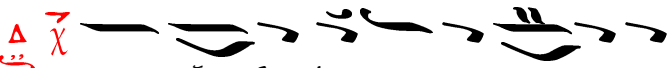
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

 Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα

 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἅναστασιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν Ἅναστασιμος.

Ῥδὴ α'. Ἅναστασιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ἅ εἰρμός.

Ῥς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὠδὴν, σοὶ πάντες ᾄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Ἦμνω, μάκαρ, σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς, καὶ ταῖς ἀναβάσει, ταῖς θεϊκαῖς ὀλολαμπῆς γενόμενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα, οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυριπνόους στέργων διδαχάς, καὶ ταῖς ἀναπτύξεσι, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐνασχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας, παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ εὐωδιάσθης, θείαις ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Δόξα.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρουπνῶν καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσει, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς παστάδα ἔμφυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἄνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῖος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων ζωηρόντων πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως, τὸν πλοῦτον διανείμας τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενοῦντα, οὔπερ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Δόξα.

Οἰκειωθείς τῷ Κτίστη ἀγάπη θεία, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ μάκαρ μετέχεις, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἔνδοξε· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ νηδυί, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομῆτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελωδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἁγίου.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε ἀοίδιμε· ὅθεν μετὰ θάνατον, ἀναβλύζεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νοσήματα παύεις, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐκδυσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν

λάβωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεὸς γάρ, ὄντως ἐβασίλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτῆρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφραως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου.

Στίχ. Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον, ᾧ βίος γέλως,

Τὸ θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.

Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτη τάφος ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὁ κηδευτὴς τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κήδευσιν εὐρῶν νεκρικὴν κρύπτη τάφῳ,

Κηδευτά, νεκροῦ τοῦ κενώσαντος τάφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δώδεκα Μάρτυρες, οἱ Ῥωμαῖοι, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ῥώμης παλαιᾶς δώδεκα βλαστούς, Λόγε,

Τραχηλοτμήτους Μάρτυρας δέξαι νέους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου οἴκου

τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἔνθα ἀπόκειται ἡ ἅγια Σορός.

Στίχ. Οἶκον θαυμαστὸν Βλαχερνιτίσσης Κόρης,

Χεῖρες ἱεραὶ ἐγκαινίζουσι πόθῳ.

Καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἦτοι ἡ ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου εἰς τὴν πόλιν.

Στίχ. Οἴκου προελθὼν Σταυρὸς τῶν βασιλέων,

Οἴκοις ἐορτὰς προξενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Δημοκρίτου, Σεκούνδου καὶ Διονυσίου, τῶν ἐν Συννάδοις τῆς Φρυγίας ἀθλησάντων.

Στίχ. Τριάς Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐν Συννάδοις,

Δῆμον δαιμόνων καθεῖλον τῇ ἀθλήσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων τριακοσίων πεντήκοντα μοναχῶν, τῶν παρὰ τὸν ποταμὸν Ὀρόντην, οἵτινες ἐθανατώθησαν διὰ τὴν προσήλωσιν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν τῇ ὑποκινήσει τοῦ μονοφυσίτου πατριάρχου Ἀντιοχείας Σεβήρου.

Στίχ. Τριακοσίων πεντήκοντα Πατέρων,

Πνιγμὸν τιμῶμεν διὰ Ὀρθοδοξίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, ἐπισκόπου τῆς Ὠξέρ ἐν Γαλλίᾳ, τοῦ θαυματουργοῦ. (†448)

Στίχ. Γέρας εἴληφας, Γερμανέ, ἐκ Κυρίου,

Ὅτι εὐηρέστησας Αὐτῷ ἐν πᾶσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ Βουλγάρου, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἐξάρχου.

Στίχ. Ἐξαρχος κληθεὶς ὁ θεῖος Ἰωάννης,

Ἄμα Ἐξαπτέρυξιν οἰκεῖ ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Ἰβηρίτου, συνασκητοῦ τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει. (†1018)

Στίχ. Ἄρας σὸν σταυρόν, Ἀρσένιε, ἐν Ἄθῳ,

Εὐθυμος ἐχώρησας πρὸς Σιών ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εἰς Κύπρον καταθέσεως τοῦ τιμίου λειψάνου καὶ τῆς κάρας τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐκ τῶν Δώδεκα.

Στίχ. Σὺν κάρᾳ ὅστᾳ Φιλίππου ἔχει Κύπρος,

σφραγῖσιν ἀνάκτων κεκυρωμένα.

Τὴν πανσέβαστον σὴν κάραν ἔχει Κύπρος,

Φίλιππε, θεῖον θησαύρισμα, παμμάκαρ.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

ὠδὴ ἀ΄

Ἦχος **λ-το, Βου ς**

Χ^{Β8} ο ροι οἱ Ἰσ ρα ηλ α νικ μοις πο σι πο ντον
ε ρυ θρο ον και υ γρον βυ θον δι ι ε λα σα
ντες^{Πα} α να βα τας τρι στα τας^{Β8} δυ σμε νεις ο ρω ω
ντες^{Πα} εν αυ τω υ πο βρου χι ι ς εν α γαλ λι α
σει ε με ελ πον^{Β8} α α σω μεν τω Θε ω ημων ο τι δε
δο ξασαι^{ε 7x}

ὠδὴ γ΄

Τ^{Β8} ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε^{Πα} και οι α
σθε ν8 ντες πε ρι ε ζω σα ντο δυ να μιν^{ε 7x} δι
α τ8 το ε ςε ρε ω θη^{ε 7x} εν Κυ ρι ω η καρ δι α
μ8^{ε 7x}

ὠδὴ δ΄

Ε^{Πα} ι σα κη κο ο α^Μ την εν δο ξον σ8 οι κο
νο μι αν^{Πα} Χρι στε ο Θε ος^{ε 7x} ο τι ε τε χθης

εκ της Παρθενί να εκπλαάνης ρυση τας
κραυγαζοντας δοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε΄

Ο τωτος διατηξας το πρωτοογονον
χααος ως εν φωτι τα εργα υμνεισε Χρισε
τον δημιουργον εν τω φωτι ιστας οδης η
μων ευθυνον

ὠδὴ ς΄

Ε ν τω θλιβεσθαι με εβοησα απρος Κυριον
και επηκσε εμμο Θεος τησωτη
ρι ασμ

ὠδὴ ζ΄

Α βραμαιοι ποτε εν Βαβυλωνι
Παιδες καμιν φλογακαατεπατησαν εν
υμνοις κραυγαζοντες οτων Πατερων Θεος ευ
λογη τοος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

O ^M ^{Πα} ^{B8}
ι εν Βα βυ λω νι Παι δες ⁹ τω θει ω πυρ πο
λ8 8 με νοι ζη η λω ^M ⁶ ⁷ τυ ραν ν8 και φλο γο ος
α πει λην ^{B8} ^Δ ⁶ αν δρει ως κα α τε πα τη σαν ⁷ ⁶ και
με σον τυ ρος εμ βλη θε εν τες ^Δ ⁶ δρο σι ζο ο με ε
νοι ε ψαλλον ⁶ ⁷ ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
ρι 8 τον Κυ ρι ο ο ο ο ο ον ⁶ ⁷

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B8}
Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ⁶ ⁷ και
η γαλ λι α σε το ^χ ^Δ πνευ μα μ8 ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ⁶ ⁷

T
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ⁷ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δα λησαυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα κα

ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και το

ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε αν

τοις φο βδ με νοι σαυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ νομεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τσ

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ νομεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ ψω

σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε

νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ μνη
σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς τς
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι
αυ τσ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Ο το ο κος σς αφθο ρος ε δει ει χθη
Θε ο ος εκ λα γο νων σς προ η ηλ θε σα ρ κο φο ρος
ως ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α
νε στρα α φη Σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα
λυ νο με ε ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ'.

ᾠχος Δι-θ

O τι η ρα αν τον Κυ υ ρι ον της Μα α

ρι α ασ ει πδ ς σης ε πι τον τα α φον

ε ε δραμον Σι μων Πε τρο ος και α αλ λος μυστης

Χρι στδ ο ον η γα α πα ε τρε χον δε ε

οι δυ υ ο και ευ ρον τα α ο θο ο νι α

εν δον κει με ε να μο ο να και κε φα λη η η η

ης ην δε το σδ δα ρι ον χω ω ρις τδ ς

των δι ο πα λι ν η συ υ χασαν τον Χρι ι ζον ε
ε ως ει ει δον

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ς

Και ζων Ευ δο κι μοσ ω φθησ κα τα πα θων
πα ντο δα πων και νυν ει σε τι υ παρ χεισ πη
γη θαυ μα των τη λαυ γησ εξ ησ κα θαι
ρο νται πα θη ψυ χων ο μϑ και αι σω μα
των

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμοσ των Α γγε λων των θλι βο με
νων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ
θε νε Μη τη Κυ ρι σ αν τι λα βϑ μϑ και
ρου υ σαι των αι ω νι ων βα σανων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ς

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει τε αυ
τον ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ιστοις σοι προ πει
υ υμνοσω ω ω Θεε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α αυ του σοι προ πει υ υμνος τω ω ω

Θεε ε ε ω

Χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ι ι οισ α αυ τδ

Ο Σταυρος σου Κυρι ι ε ζω η και α

να αστασισ υ υ πα αρχι τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποιιοι θε ο τες σε

τον ανασταντα θεον ημων υ υμνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
ΕΝ ΣΤΕ

Χ ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τς

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
κα

Χ τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης α α

αυ τς

Σ^{Πα} υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

Δι
νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ

Δι
ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

Πα
στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι. ϑ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τρι η με ρος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρ α α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

στα α σι ιν

Ἦχος Πα. ϑ.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Κυ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει

της σης α να στα α α α σε ε ε ε ε ως το ο μν

στη η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ ηλ

θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ

φι ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω θα

α να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε

λευ θε ρ ω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ

γε ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι

γης αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις

η μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ου φι λα α

αν θρω ω ω πε

Στίχ. 5'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

Ω πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι

που ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ ρι ι α

α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις

ουκ ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν

θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι
 ο ο ον τη ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν
 τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε
 κρων αυ τον προ οσκυνη η η σω ω ω μεν

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
 μη

ε πι λα θη των πε νη η των σϺ Ϻ εις τε ε ε ε

λος

Σ φρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η

θη τε ε ε Ι ι ι ουου δαι αι οι φυ λα κας κα τα

στη σα α ντες και ση μει ει α θε ε εν τες των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η

ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως θε

ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α τε συν η

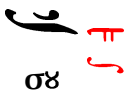
μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε

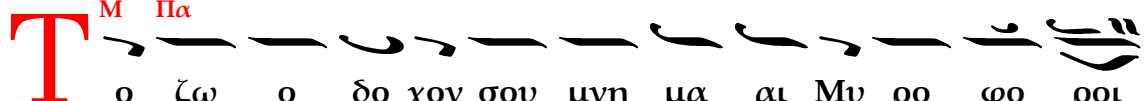
τω Στα αυ ρω σου και τη Α α να στα α α α

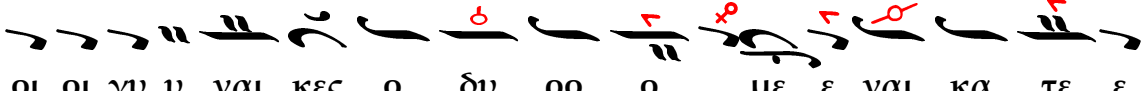
σει ει ει σου

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

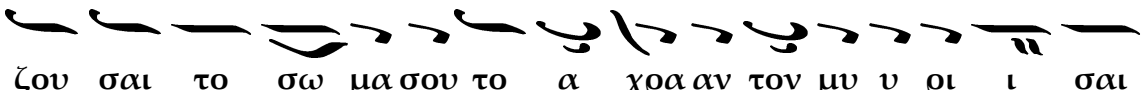
 η γη σομαι ^χ πα ντα τα θαν μα α σι α α α α

 σσ

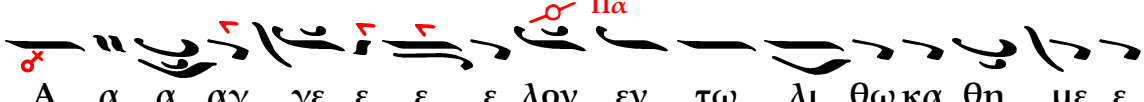
T^{M Πα} ο ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι

 οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε

 λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ε και μυ ρα βα στα

 ζου σαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι

 ε ε πε ζη η η η τουν ^{Δι} ευ ρον δε φω το φο ρον

 Α α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με ε

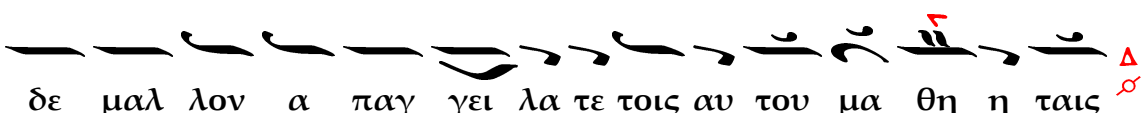
 νον και προς αυ τας φθε γγο με νο ο ον και λε ε

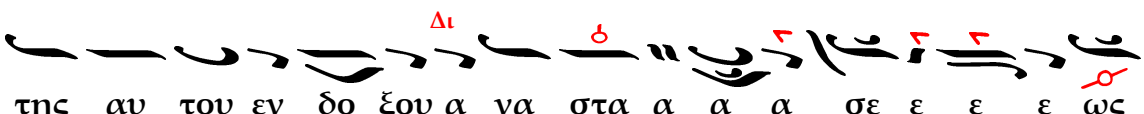
 γο ο ο ον τα ^{Πα} τι ι δα κρυ υ ε ε τε τον εκ

 πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω

 ην τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ωσ περ θνη τον εν

 μνη μα τι το ον α θα α να α α τον ^{Πα} δρα μουσαι

 δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα θη η ταις ^{Δι}

 της αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε ε ε ε ως

Πα
 την παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο ο ο νην εν
 η και η μας Σω τη η ηρ φωω τι σας δω ρησαι ι λα
 α σμον και το με ε γα ε ε λε ε ε ος

Δόξα. Ἐωθινὸν ζ'.

Ἦχος ρα Γα φ

Δ Nη ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι
Γα
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

I Nη δου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η
Γα Πα
 μει ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας πο λυ σκο
M
 ο ο το ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε
Γα Γα
 σιν υφ ου που τε θει ται αι ζη τει εις ο Ι η σης

Nη M
 αλλ ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε ε ε χον τας μα
Nη M
 θη η τας πως τοις ο θο ο νι ι ι οις και αι τω
Δι Γα
 σου ου δα ρι ι ι ω την α να στα α σι ι ι ι ν
M Nη
 ε ε τε κμηρα το και α νε μνη σθη η σαν της πε ρι ι
M
 του ου ου ου του γρα α φης μεθ ω ω ων και δι ι ων

 και η μεις πι ι στευ σα αν τες α νυ μου με εν σε τον ζω

 ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον

 Καὶ νῦν...

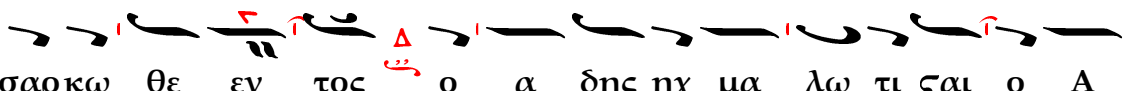
Ἦχος Δι-θ

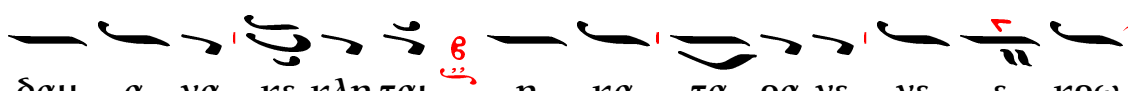
 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

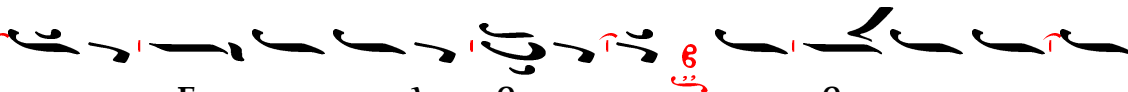
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

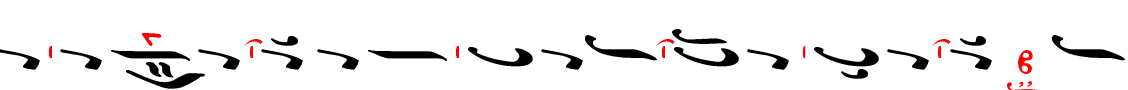
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

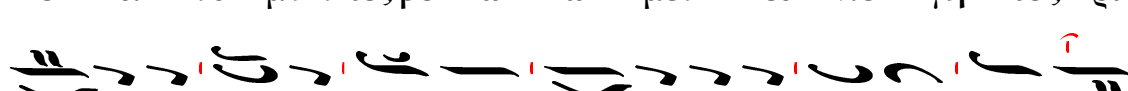
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

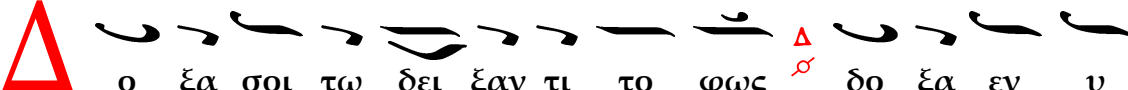
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα-θ

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος α
μη ην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος

Καταξιωσησον Κυριε εν τη ημερα τα αυ
τη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τε ερων ημων και αι νε τον και δεδοξαμε ε
νον το ονομα σου εις τους αιωνας αμη ην

Γενοιτο Κυριε το ελεος σου εφ ημας κα
θα περηληπισαμεν επισεε

Ευλογητος ειει Κυριε εδιδαξον με τα
δικαιωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε ελεη

σο ον με ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι η μα ρτον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Οτι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Αγι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α
 γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε
 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα
 δι αρ ρη η ξας τῆ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῆ
 θα να τῆ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῆ
 εχ θρῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις
 Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῆς ε πι ι
 το κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα
 ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε
 ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

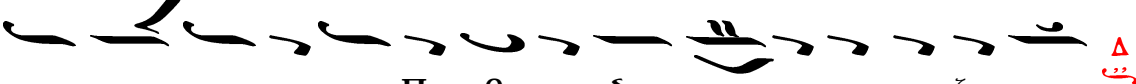
Ἦχος Δι

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δι γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
Νη σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι ^β

τὸ τέλος:

 δο ξα σοι οι οι ^Δ

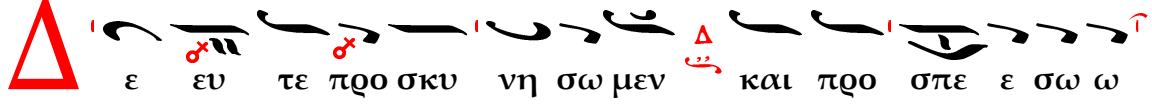
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

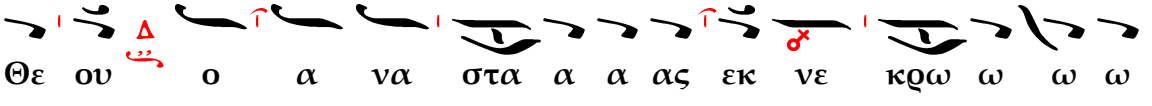
Ἦχος Δι-θ

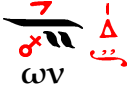
^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε

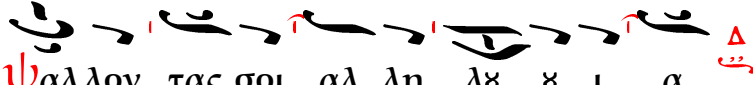

 Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων ^Δ

ὁ β΄ χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α ^Δ

 * * *

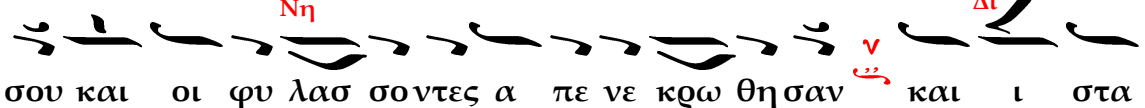
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

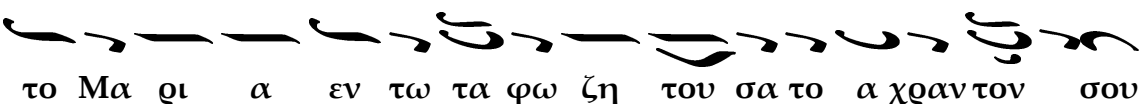
Ἦχος Δι-θ

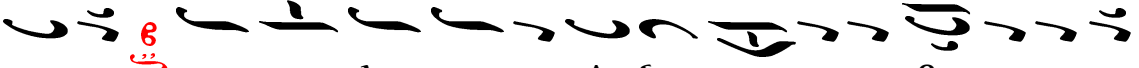
^{Δι} Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα

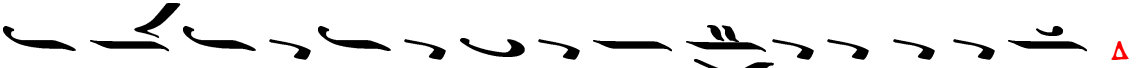
^{Νη} σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν ^{Δι} και ι στα

 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραντον σου

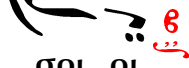
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην

 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

 σοι οι

Τοῦ Ἁγίου.

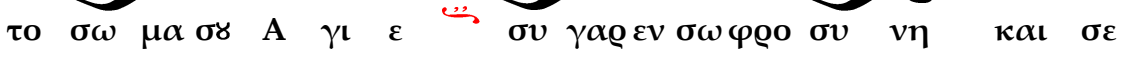
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Ϟ

Ε κ γης ο κα λε σας σε προς αι ω νι ς μον ας

 τη ρει και με τα θα να τον α δι α λω ω βη τον

 το σω μα σθ Α γι ε συ γαρ εν σω φρο συ νη και σε

 μνη πο λι τει α μα καρ ε πο λι τευ σω μη μο

 λυ νας την σαρ κα δι ο εν παρ ρη σι α Χρι

 στω πρε σβευ ε σω θη ναι η μας

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
 πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα Ϟ

Ε πι τς ο ο ρς με τε μορ φω ω ω θης

και ως ε χω ρην οι Μαθη ται σε την δο ξαν σε Χρι στε
 ο Θε ος ε θε α σαν το ι να ο ταν σε ι δω
 σι σταυ ρε με νον το μεν πα θος νο η σω σιν ε κε
 σι ον τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ
 χεις α λη θως τε Πα τρος το α παυ γα σμα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Ζ' ἐβδ. (Ῥωμ. ιε' 1-7).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου - θ

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μθ

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μθ

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τθ λα θ αυ τθ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τθ χρι στθ αυ τθ

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σθ θ θ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν· καὶ

γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρесе, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, «Οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ». Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 111).

Ἦχος Πα. ς

Α λλη λυ ἰ ἰ α
 λλη η λυ υ υ υ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α
 Α α α ἰα α α
 λλη η λυ υ υ
 υ ἰ ἰ α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τς Υ ψι στς
 εν σκε πη τς Θε υ τς ου ρα νου αυ λι σθη η η
 σε ε ε ε ται

Α λλη λυ ἰ ἰ α
 λλη η λυ υ υ υ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α
 Α α α ἰα α α
 λλη η λυ υ υ
 υ ἰ ἰ α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτωρ μς ει και
 κα τα φυ γη μς ο Θε ος μς και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ το ο ο ο ο ον

Α λλη η λσ ι ι α α α α Α λλη

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α Α α α λα α α

λλη η η λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ' 27-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυΐδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὅρατε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ἦχος ἰὺ Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οιοι οιοι
10 10 10 10

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πά

Πα
Ο ι τα α α α α α α α α α α α
Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μν
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σπι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μν υ
στι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει
ει κο νι ι ι ι ι ζον τε ες και αι αι αι αι αι
Πα
αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η
η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
Δι Πα Δι Δι
ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι ^{Πα} τον τρι σα α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α

α α προ σα α α α α α δο ον τε ες ^{Κε} πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην ^{Πα} α

πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ρι ι μνα αν

Ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον

βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε ^{Κε} ιε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε ^{Δι} χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α ^{Κε} των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ ^{Δι} αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ξε ε σι ιν ^{Πα} Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α

α Δ
♩

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κυριε Ελεηησον
Πα

Κυριε Ελεηησον
Πα

Κυριε Ελεηησον
Κε Μ Κε

Κυριε Ελεηησον
Πα

Παρασχε Κυριε
Πα

Παρασχε Κυριε
Πα

Παρασχε Κυριε
Κε

Παρασχε Κυριε
Δι Κε

Παρασχε Κυριε
Δι Πα Δ

Παρασχε Κυριε
Πα

Και πνευματισ
Πα

Σοιο Κυριε
Πα

Αγαπησε Κυριε ηηιι
Πα

Κε Μ Κε
 σχυ υς μϛ Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α
 α α μϛ Δι και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ υ
 Πα
 υ στη ης μϛ Ἔτερον ἄργον
 Πα Κε
Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι
 Μ Κε
 ι ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ
 Μ Κε
 Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω μα α
 Δι
 α α α μϛ και αι κα τα φυ υ γη
 Πα
 η η η η μϛ ϛ και αι ρυ υ υ ση η η ης
 μϛ
 Πα
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε
 Κε Πα
 ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και
 α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ει ρη η νης **θ**^υ **σ**^ι **ι** **α**^ν
α^ι **α**^ι **ν**^ε **ε** **σ**^ε **ε** **ω**^ς

Κ^α **ι** **μ**^ε **τ**^α **τ**^ε **π**^ν **ε**^υ **μ**^α **α** **τ**^ο **ο**^ς **σ**^θ

Ε^{Κε} **χ**^ο **μ**^ε **ν** **π**^ρ **ο**^ς **τ**^ο **ο**^ν **Κ**^υ **υ** **ρ**^ι **ι** **ο**^ν

Α^α **ξ**^ι **ι** **ι** **ο**^ν **κ**^α **ι** **δ**^ι **ι** **κ**^α **ι** **α**^ι **ο**^ν

Α^α **γ**^ι **ο**^ς **Α** **γ**^ι **ο** **ο**^ς **Α** **γ**^ι **ο**^ς **Κ**^υ **υ**

ρ^ι **ο** **ο**^ς **Σ**^α **α**^β **β**^α **α** **ω** **ω**^θ **π**^λ **η** **ρ**^η **ς** **ο** **ϑ** **ρ**^α

ν^ο **ο**^ς **κ**^α **ι** **η** **γ**^η **τ**^η **ς** **δ**^ο **ο** **ο** **ξ**^η **η** **ς** **σ**^θ **ω**

σ^α **ν** **α** **ε**^ν **τ**^ο **ι**^ς **υ** **υ** **ψ**^ι **ι** **ς**^ο **ι**^ς **ε**^υ **λ**^ο **γ**^η **μ**^ε

ν^ο **ο** **ε**^ρ **χ**^ο **ο** **ο** **μ**^ε **ν**^ο **ς** **ε**^ν **ο** **ν**^ο **μ**^α **τ**^ι

Κ^υ **ρ**^ι **ι** **ι** **ϑ**^ω **Ω** **σ**^α **α**^ν **ν**^α **α** **α** **α** **α** **α** **ε**^ν

τοις υ ψι ι ι σοις
Α α α μη ην **Α** α α α μη ην
Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ια' ς ιβ' , βιβ' , ἀντεγράφησαν γ' Ὀκτ. , βιγ'

Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοφάλτην Ἀπόστολον Καλ- πακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πα ς

Α α ξι ι ι ο ο ον ε σιν ω ως α α
 λη θω ω ω ως μα α κα α ρι ι ζειν
 σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο
 ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον
 και πα να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη
 η τε ε ε ρα α α α τ ς ς Θε ε ε
 ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω

τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρθ
 ρ βι ι ι ι ι μ και ε εν δο ο ξο
 τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω
 ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φμ την α
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
 ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 κθ ρ ρ ρ ρ ρ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως
 Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . Ι.Α.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα

Α α ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε τη η η ην
 Θε ο ο το ο ο ο κον τη η ην α ει
 μα α κα α ρι ι ςο ον και πα να α μω ω
 ω ω ω μη η η η τον και μη η τε ε

ε ρα τ ε ς Θε ε ε ς ς η η η
 η μων τη ην τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω
 ω ων Χε ρ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο
 τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων
 Σε ε ε ρα α α α φμι τη ην α δι α
 α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο ο
 ο γο ον τε κ ς ς ς σαν την ο ον τως Θε
 ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε΄Δεκ. , βι΄ , ἀντεγράφη δ΄ Ὀκτ. , βιγ΄ . Ι.Α.

Ἄνωνόμου

Ἦχος Πα

Α α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α
 λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε
 ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α

ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον
 και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου
 ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ
 και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α αν α
 συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα
 α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε
 κου ου ου ου ου σα αν την ο ο ο ο ο ο ο
 ο ον τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο κο ον σε με ε
 γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε εν

Λειτουργικά. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι. Ἰεραῶ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η σον

Π α ρ α α σχϷ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϷ Κυ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϷ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϷ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϷ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α σχϷ Κυ υ ρ ι ε

Σ ο ι Κυ υ ρ ι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϷ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε

ε ευ μα **Τρι** α δα ο μο ο Ϸ σι ον και α χω

ω ρ ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε^{Πα} λε ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι

νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με τα τσ πνευ μα το ο ο ος σθ

Ε^{Δι} χομεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

Α^{Πα} ξι ον και αι δι ι και αι ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της δο ξη ης

σθ ω σαν να εν τοις υ ψιστοις ευ λο γη με

νοσ ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ω σαν να εν τοις υ υ ψι ι ι ι στοις

A α α μην **A** μη η η η ην

Σ ε υ μνδ δ δ με εν σε Ευ λο γω δ δ

με εν σοι ευ χα ρι στδ δ μεν Κυ ρι ι ε

και δε ο με ε θα α α α σα ο Θε ε

ο ος η η μων

A ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η θως μα κα

ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο ο το ο ο ο κον την

α ει μα κα ρι ι στο ο ον και πα να α μω ω

μη η η η τον και μη τε ε ε ρα τδ Θε ε ε

δ δ δ δ η μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν

τω ων Χε ρδ δ δ βι μι και εν δο ξο ο τε ε

ε ραν α συ γ κρι ι ι τω σ τω ων Σε ρα α α φι μι

την α δι α α φθο ο ο ρω σ Θε ε ο ον Λο γο ον

τε κδ δ δ δ σαν την ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κο ον σε με γα α α λυ υ υ υ νο ο

ο ο με ε ε εν (τη' Ιουλιου , βιθ', Ι.Α.)

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

Α ι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ

υ υ

υ υ

υ υ

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δὲς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως

τῶν αἰώνων νοοῦσιν